

24 610

Goedkeuring van het op 18 juli 1995 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Protocol tot wijziging van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Malta tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, met Protocol, ondertekend te 's-Gravenhage op 18 mei 1977

VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR FINANCIËN¹

Vastgesteld 14 september 1998

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de **CDA**-fractie zeiden kennis te hebben genomen van het Protocol tot wijziging van het belastingverdrag met Malta. Zij konden met het onderhavige wetsvoorstel instemmen ware het niet dat het Protocol en het wetsvoorstel terugwerkende kracht bevatten waarover zij gaarne met de regering van gedachten wilden wisselen.

Deze leden memoreerden zich in het verleden meerdere malen te hebben gericht tegen het aanbrengen van terugwerkende kracht in belastingwetgeving, welke voor de burgers bezwarend werken.

Zij hadden dan ook met belangstelling kennis genomen van de discussie, welke door de staatssecretaris van Financiën met de leden van de Tweede Kamer is gevoerd over de notitie terugwerkende kracht en eerbiedigende werking (Kamerstukken II 1996/1997, 25 212).

Met instemming hebben zij kennis genomen van de brief van de staatssecretaris van Financiën d.d. 25 juni 1997, waarin de staatssecretaris het standpunt van de Raad van State inzake terugwerkende kracht volgt.

Uit de adviezen van de Raad van State kan worden geconcludeerd dat alleen terugwerkende kracht is toegestaan als is voldaan aan het kenbaarheidsvereiste en dan nog alleen indien *bijzondere omstandigheden* dit rechtvaardigen. De Raad van State noemt als bijzondere omstandigheden aanmerkelijke aankondigingseffecten of omvangrijk oneigenlijk gebruik of misbruik van de wettelijke voorziening. Voor de Raad van State is een oneigenlijk gebruik of misbruik op zich kennelijk geen bijzonder omstandigheid, welke terugwerkende kracht rechtvaardigt. Het moet gaan om een *omvangrijk* oneigenlijk gebruik of misbruik. Het ligt naar de mening van deze leden dan ook voor de hand aan te nemen dat in de definitie van de raad een handeling die rechtens in strijd is met de Nederlandse wetgeving alleen dan een bijzondere omstandigheid kan

¹ Samenstelling: Boorsma (CDA) voorzitter, De Boer (GroenLinks), Van Dijk (CDA), Stevens (CDA), Schuyer (D66), Hilarides (VVD), Rensema (VVD), Van den Berg (SGP), Wöltgens (PvdA), Ter Veld (PvdA) en De Haze Winkelman (VVD).

zijn welke terugwerkende kracht rechtvaardigt indien ten minste sprake is van een *omvangrijk* handelen welke rechtens in strijd is met de Nederlandse wetgeving.

In de toelichtende nota bij de brief van de minister van Buitenlandse Zaken aan de voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal d.d. 15 februari 1996 waarbij het op 18 juni 1995 te s-Gravenhage tot stand gekomen Protocol ter stilzwijgende goedkeuring werd overgelegd (Kamerstukken I/II 24 610, 1995/1996 nr. 1), is opgemerkt dat gezien de beperkte omvang van de Nederlandse investeringen in Malta de financiële gevolgen van dit wijzigingsprotocol zowel voor de Nederlandse schatkist als voor het Nederlandse bedrijfsleven op nihil worden getaxeerd. Op dat moment bevatte het voorstel nog een verdergaande terugwerkende kracht dan in het huidige wetsvoorstel is voorgesteld. Het financiële belang dat volgens de toelichtende nota voor de Nederlandse schatkist toen al op nihil werd getaxeerd, kan dus geen enkele rol spelen. Deze leden konden zich dan ook nauwelijks voorstellen dat het hier gaat om een *omvangrijk* handelen in strijd met de Nederlandse wetgeving. Evenmin kunnen deze leden zich voorstellen dat een omvangrijk aantal Nederlanders na 18 juli 1995 inwoner van Malta is geworden. Kunnen daar gegevens over worden verstrekt?

De leden hier aan het woord vroegen zich dan ook af of de tweede volzin van artikel 2 van het onderhavige wetsvoorstel strookt met het beleid van de staatssecretaris van Financiën zoals dat is toegezegd in zijn brief d.d. 25 juni 1997. Of is hier sprake van een aanscherping van dit beleid, waarvan in de toekomst precedentwerking kan uitgaan?

Zagen deze leden het goed dan is het op 18 juli 1995 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Protocol tot wijziging van de overeenkomst met Malta niet gewijzigd. In artikel XIII van het Protocol is bepaald dat het Protocol terugwerkt tot 1 januari 1994. Wat Nederland betreft wordt deze terugwerkende kracht nu voor een deel teruggenomen door artikel 2 van het onderhavige wetsvoorstel. Zou het niet juister zijn geweest indien het Protocol zou zijn aangepast? Zijn er meer voorbeelden van deze procedure, waarbij een Protocol is goedgekeurd en vervolgens in een daarbij behorende Wet is bepaald dat een bepaling uit het Protocol niet zal worden toegepast?

Vertrouwende dat bovenstaande vragen tijdig zullen worden beantwoord, acht de commissie de openbare beraadslaging over het onderhavige wetsvoorstel voldoende voorbereid.

De voorzitter van de commissie,
Boorsma

De griffier van de commissie,
Hordijk